

AZ UNIÓS STRUKTURÁLIS ALAPOKNAK TÁMOGATNIUK KELL AZ ÖNIGAZGATÁST

Amikor a strukturális alapokat emlegetjük, három fő megállapítás emelkedik ki a többi közül: túlzott bürokrácia, támogatástól való függőség és fokozott versenyképesség.

Noha két megállapításnak meglehetősen negatív felhangja van, egyértelmű, hogy a strukturális alapok rendkívüli, bár néha alábecsült mértékben fokozták az állam és az üzleti szféra versenyképességét Észtországban.

Mindenesetre fontos volt és továbbra is fontos lenne, hogy kordában tartsuk a negatív reakciókat. A negatív szemlélet elterjedésének megelőzése érdekében folyamatosan visszajelzést kell kérnünk a támogatások kedvezményezettjeitől, valamint az iparágak általános érdekeit képviselő nem kormányzati szervezetektől.

A vállalkozók szerint az alapokhoz kapcsolódó bürokrácia mértéke az idők folyamán egyre csak nőtt. Ha a projektkiadások több mint 20%-át költik jelentéstételre és az ahhoz kapcsolódó költségekre, az egyértelműen túl sok. Sokkal több értelme lenne ezeket a forrásokat a különböző intézkedések fő célkitűzéseinek megvalósítására fordítani. Fontos lenne elérni azt, hogy a hangsúly az állandó jelentéstételről átkerüljön a célkitűzések hatásaira és az egyes projektek végeredményeinek értékelésére. A jelentéstételi kötelezettség különösen a kisebb vállalkozások számára megterhelő, és jelentős mértékű frusztrációt okozhat.

Nagyobb bizalmat kellene tanúsítani a támogatások kedvezményezettjei iránt; nem észszerű minden dolog ellenőrzése és auditálása, hiszen ez mind a vállalat, mind pedig az állam számára költségnövekedéssel jár.

A támogatástól való függőség kialakulása valamennyi országban problémát jelent, a finanszírozás forrásától függetlenül.

A függőséget el kell kerülni, mert a pénzforrás egy idő után elapad, ezért a finanszírozást nem a működés, hanem a fejlesztés támogatására kellene használni.

Néhány ágazatban a függőség jelentős problémává nőtte ki magát, és nem csupán Észtországban. Az egyik legösszetettebb terület a mezőgazdaság, de más területek is érintettek. Leginkább a „tanult tehetetlenség szindróma” csapdáját kell elkerülni, amely a mindenható és soha meg nem szűnő támogatás illúzióját kelti.

A strukturális alapoknak az egész gazdaságot kell versenyképesebbé tenniük – ezt kellene fő célként meghatározni. A támogatás kiosztását illetően fontos, hogy egyenlően kezeljék a nagy- és kisvállalatokat, és több támogatásban részesüljenek azok, akik már egy ideje működnek a piacon és láthatólag önállóan is megállják a helyüket. Az üzleti világban a verseny kemény játék, a piaci szereplőknek sok munkát és pénzt kell befektetniük ahhoz, hogy sikerrel működjenek a nemzetközi piacokon.

A jelentősebb vállalatok hajlandóak nagyobb mértékű saját hozzájárulást biztosítani, ezért az uniós strukturális alapoktól érkező támogatással sokkal látványosabb eredmények érhetőek el. Emellett nem szabad elfelejtenünk, hogy a nagyvállalatok több tucat kisebb vállalatnak adnak munkát. Bizonyos esetekben alvállalkozóik száma elérheti a több százat, és sikerük gyakran nagyobb partnerükön múlik. A támogatás átgondoltabb odaítélése az adminisztratív költségek terén is jelentős megtakarítást eredményezne. ■

MAIT PALTS

Ügyvezető igazgató
Észt Kereskedelmi és Iparkamara